

Il., 18. 497-508

λαοὶ δ’ εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι: ἐνθα δὲ νεῖκος
ἀρώρει, δύο δ’ ἄνδρες ἐνείκεον εἴνεκα ποινῆς
ἄνδρὸς ἀποφθιμένου: ὃ μὲν εὔχετο πάντ’ ἀποδοῦναι

δήμῳ πιφαύσκων, ὃ δ’ ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι:
ἄμφω δ’ ιέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.

λαοὶ δ’ ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον ἀμφὶς ἀρωγοί:
κήρυκες δ’ ἄρα λαὸν ἐρήτυον: οἱ δὲ γέροντες
εἴατ’ ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ιερῷ ἐνὶ κύκλῳ,

σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ’ ἔχον ἡεροφώνων:
τοῖσιν ἔπειτ’ ἥϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαζον.
κεῖτο δ’ ἄρ’ ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ιθύντατα εἴποι.

λαός – národ, lid

κῆρυξ (pl. κήρυκες) – hlasatel

νεῖκος – spor, hákda

γέρων (pl. γέροντες) – stařec

ἀνήρ (pl. ἄνδρες) – muž

σκῆπτρον -žezlo

ποινή - pokuta

ἔχω - mít

ἀποφθίνω – zabít

δικάζω – soudit

εὔχομαι – prohlašovat

χρυσός – zlato

ἀναίνομαι – odmítnout

δίκη – spravedlnost, soud

Od., 2. 6-35

αῖψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρῃ κομόωντας Αχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ’ ἡγείροντο μάλ’ ὕκα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δέ τοις ἦγερθεν ὁμηγερέες τ’ ἐγένοντο,

βῆ δέ τοις ἔμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δέ τοις ἔχε χάλκεον ἔγχος,

• • •

ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἰξαν δὲ γέροντες.

Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἥρχ' ἀγορεύειν,
ὅς δὴ γῆραϊ κυφὸς ἔην καὶ μωρία ἥδη.

•

Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
οῦτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ' οῦτε θόωκος
ἔξ οῦ Ὁδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί.
νῦν δὲ τίς ὥδ' ἥγειρε; τίνα χρειώ τόσον ἵκει
ἡὲ νέων ἀνδρῶν ἢ οἱ προγενέστεροι εἰσιν;
ἥέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυνεν ἐρχομένοιο,

3

ἢ ε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἡδ' ἀγορεύει;	
κελεύω – přikazovat	ἀγορεύω – mluvit, diskutovat
ἀγείρω – shromažďovat se	θᾶκος – rada
ἴζω – posadit se	χρεώ - nouze
εἴκω – rozestoupit se	στρατιά - vojsko
ἥρως – hrdina	κλύω – slyšet
ἄργω – začínat	ἔργουμαι – přicházet

Il., 2, 185-202

αὐτὸς δ' Ἀτρεῖδεω Ἅγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον ἀφθιτον αἰεί:
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς

δαιμόνι' οὗ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι,
ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς:
οὐ γάρ πω σάφα οἴσθ' οἶος νόος Ἀτρεῖωνος:
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἱας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε.

μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἱας Ἀχαιῶν:
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων,
τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεύς.
ὅν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἵδοι βούωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ:
δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῆθον ἄκουε,
οἵ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπόλεμος καὶ ἄναλκις
οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὕτ' ἐνὶ βουλῇ:

δέχομαι – převzít	τιμὴ - úcta
ναῦς – lod‘	φιλέω – mít rád
βασιλεύς- kral	μῆθος – slovo, vyprávění, projev
ἔξιχος – vynikající	φέρτερος – mocnější
δειμός – strach	ἀπόλεμος - nestatečný
κάθημαι – posadit se	ἄναλκις - slabý
χολόω -zlobit se	πόλεμος – válka
θυμὸς – duše, duch	ἐναρίθμιος – důležitý, významný